

handlingerne og saa henstille til Udvalget, at Sagen afgøres saaledes, som man tidligere er bleven enig om, til 3die Behandling.

Ordføreren (Guldbrandsen): De sidste Bemærkninger af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) give mig Anledning til at fremkomme med en Udtalelse. I det Udvalgsmøde, hvor det skete, som det ærede Medlem fremførte, var jeg ikke til Stede, og jeg har ikke faaet Meddelelse derom, og da jeg var Ordfører og havde Betænkningen færdig, lod jeg den gaa, som den var.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2459—60)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 til § 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 741—42)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 saaledes ændret
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4—5 til § 3 af Udvalget

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 saaledes ændret og §§ 4 og 5
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 6 af Udvalget

vedtoges uden Afstemning.

§ 6 saaledes ændret og § 7
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de under Sorø Akademis Skovvæsen ansatte Skovfogder.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1577; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 771—74).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag og Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Carl Hansen [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Jeg kan desværre ikke, som min ærede Forgænger, den ærede Ordfører for det foregaaende Forslag (Guldbrandsen), meddele, at Udvalget er enig om de foreliggende Ændringsforslag. Heldigvis er der dog ikke nogen principiel Forskel mellem Mindretallet og Flertallet, det, man er uenig om, er, hvorvidt Forslagets Princip er gennemført i saa høj Grad som overhovedet muligt eller ønskeligt. Dets Princip er nemlig det at stille Skovfogderne under Sorø Akademi paa samme Lønningsvilkaar, som Skovfogderne ved Statsskovene fik ved Loven af 1904. Deres Løn blev da noget højere end den for Akademiets Skovfogder gældende. Derfor have disse bedt om lignende Vilkaar, og Kultusministeriet, som de sortere under, er gaaet ind paa deres Fordring og har fremsat dette Lovforslag.

Naar der skulde skaffes Lighed til Veje mellem de to Afdelinger, vilde det være lettest at opføre de samme Lønninger for begge, men Forholdene ere, som ærede Medlemmer, der have læst Lovforslaget og Anmærkningerne, vide, ikke de samme. Ved Sorø Akademi ansættes Skovfogderne som Regel i 30-Aars Alderen. Af de nuværende 11 have nogle været lidt over, andre lidt under, men Gennemsnittet har været 30 Aar. Ved Statsskovene ansættes de, man kalder Skovfogder, først i en Alder af 39—40 Aar. Det hidrører fra, at man der har nogle Trin paa Stigen, om jeg saa maa sige, som de vedkommende først maa passere, inden de blive Skovfogder. Man har der Opsynsmænd og Skovløbere af første Grad, der i Virkeligheden gøre Skovfogedtjeneste, men have et mindre Skovareal og ogsaa en mindre Løn end de virkelige Skovfogder. Opsynsmændene lønnes nemlig med 500 Kr. de første 5 Aar og derefter med 600 Kr., medens Skovfogderne begynde med 800 Kr. og stige til 1200 Kr. Satte man nu ganske den samme Løn, vilde Skovfogderne ved Akademiet i Virkeligheden faa en betydelig større Løn end de tilsvarende Skovfogder ved Statsskovene paa Grund af en tidligere Ansættelse. Forslaget gaar da den Vej at give Skovfogderne